

6. Лісовська Н.Ю., Трощенко В.М. Втілення музично-хореографічного образу в сюжетному танці. Актуальні питання мистецької освіти та виховання. Суми: ФОП Цьома С.П., 2018. Вип. 2 (12). С. 217-225.
7. Максименко Ю., Синенький Д. Теоретичні засади пізнання художнього образу. *Психологія і суспільство*. Тернопіль: Тернопільський національний економічний університет, 2009. № 4. С. 181-185.
8. Пархоменко О.М. Художній образ у хореографічному мистецтві. Проблеми мистецької освіти: збірник науково-методичних статей. Ніжин: Видавництво НДУ ім. М.Гоголя, 2009. Вип. 4. С. 267-273.
9. Stud TV. Хореографічний колектив ХДУ «Сузір'я» — переможець Всеукраїнського конкурсу, 2021. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=JvTkpDwJqcQ> (дата зверення: 20.03.2024).

Солоп М.В.

керівник Народного художнього колективу ансамблю народного танцю "Барвінок" ЗПО "Ковельський Палац учнівської молоді імені Івана Франка"

РОЛЬ МИСТЕЦТВА ХОРЕОГРАФІЇ У РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Хореографія – це світ чарівного мистецтва, в якому прекрасне усе і рухи, і звуки, і костюми. Танець приваблює і манить кожного. Кожна дитина сприймає танцювальне видовище з задоволенням.

Заняття хореографією сьогодні дають можливість юним танцюристам не лише задовольнити власні інтереси, розвивати здібності, але й сприяють відкриттю простору для нових пошуків. Тому, вважаю доцільним перші заняття присвятити ознайомленню з хореографією, як видом мистецтва. Мета занять з хореографії – сприяти естетичному вихованню та фізичному розвитку дітей. А моє завдання як педагога-хореографа – не лише виявити здібності дітей та задовольнити їх потребу в рухливій активності, а й дати початкову хореографічну підготовку, розвинути почуття ритму, танцювальну виразність, координацію рухів, сформувати художній смак та вміння повноцінно сприймати мистецтво танцю.

Хочу зауважити, що успіх моєї роботи як педагога-хореографа залежить насамперед від професійної підготовки, від вміння створити комфортну атмосферу на занятті, основу на відсутності в дитини страху, невпевненості, створенні в неї позитивного психічного стану. Заняття

танцями повинно приносити дітям радість, а методика проведення занять повинна сприяти максимальному розвитку знань, навичок і здібностей дітей, викликати у них інтерес до занять танцями, бажання працювати, незважаючи на труднощі.

Виховне значення занять хореографією ні для кого не є таким очевидним, як для педагога-хореографа, який проводить ці заняття. Саме він помічає, як від заняття до заняття діти із задоволенням починають відноситись до цього нового та цікавого для них, як швидко зростає загальна організованість усієї групи, як поступово пробуджується в них почуття прекрасного, як прищеплюються основні навички культури та поведінки.

Хореографія має великий позитивний вплив на фізичний розвиток дітей. На заняттях вихованці вивчають класичні позиції рук, ніг, послідовність вправ класичного екзерсису біля станка, комплекс рухів та вправ для корпусу, вправи для рук посеред класу. Внаслідок клопіткої праці вони набувають стрімкої постави, починають м'яко, вільно, граційно рухатись. Діти звільняються від багатьох комплексів та відчувають впевненість у власних силах.

Формування громадянських цінностей у особистості, що розвивається - є головною метою виховання на даний момент. Саме тому, на мою думку, складовою танцювального навчання дітей на заняттях хореографії є вивчення елементів танців різних регіонів України, а також танців інших народів, що населяють територію України. Знайомство з народною танцювальною творчістю виховує та розвиває у дітей почуття гордості за художні багатства своєї Батьківщини, пробуджує інтерес до життя і до мистецтва своїх пращурів, виховує любов і повагу до них. Таким чином, вивчення народних танців прищеплює дітям почуття патріотизму.

На кожному занятті я наголошую на тому, що українські народні танці надзвичайно багаті за змістом і засобами виразності. У них відображено історію народу, віковичну боротьбу проти соціального і національного поневолення, ставлення людини до природи, радість і натхнення у творчій праці. У своєрідній формі танцю народ висловлює свої думки і почуття, виявляє характер, психологію. Кожен український танець має свій зміст і художню форму, свою композицію і малюнок, відображає образи людей і національний характер. Зміст і своєрідність художньої творчості народу залежить від його умов життя і праці, духовної культури, побуту і традицій.

Починаючи вивчати елементи танців різних регіонів України, я даю коротку інформацію про побут, який відповідає тій чи іншій місцевості. З метою розширення знань учасників ансамблю про самотність кожного

регіону та його танцювальної лексики, я ставлю перед собою завдання не лише вивчити з учнями основні рухи танців Центральної України, Прикарпаття, Закарпаття чи Полісся, а й виховувати любов до рідного краю та неповторного, своєрідного і виразного українського танцю; виховувати почуття гордості за колоритні зразки танцювальної спадщини нашого народу, почуття патріотизму.

Багато занять у Народному художньому ансамблі танцю «Барвінок», ми присвячуємо вивченню танців місцевого (Поліського) регіону. З метою поглиблення знань дітей про народну пісню та народний танець, розширення сфери дитячих інтересів засобами народних традицій і обрядів я провожу заняття різні за формою: уроки-змагання та інтегровані уроки.

Уроки-змагання дають змогу дітям працювати старанніше, активно, зацікавлено. Виконавці відчувають радість творчості, а їхні друзі-судді мають можливість проявити самостійність, продемонструвати вміння оцінювати побачене й обґрунтовано висловлюватися. При цьому навіть у найслабкішого учня формується почуття відповідальності за власні знання.

А під час проведення інтегрованих занять, відбувається знайомство не тільки з сюжетом танцю, а також з піснею, під яку він виконується. Діти опановують відповідні рухи та малюнки танцювального номеру, ознайомлюються з текстом української пісні.

Отож, дякуючи нашому українському народу, ми маємо таку багатовікову культуру та народні традиції. Залучаючи дітей до хореографічного мистецтва ми зберігаємо та продовжуємо нашу культурну історію та популяризуємо народний танець.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко Л.А. Методика хореографічної роботи в школі / Л.А. Бондаренко – К.: Музична Україна, 1989.
2. Гончаренко Ю.В. Естетичне виховання учнів початкових класів у процесі хореографічної діяльності: дис..... канд. пед. наук зі спеціальності – теорія та методика виховання. – Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля. – Луганськ, 2009. – 230с.
3. Верховинець В. Теорія українського народного танцю/ В. Верховинець. - [5-е вид]. – К.: Музична Україна, 1990. – 152с.3.
4. Отич О. Розвиток творчої індивідуальності особистості засобами хореографічного мистецтва [Електронний ресурс] / Отич О. – Режим доступу: http://www.buv.gov.ua/portal/SocGum/OD/2010_2/10OOMZHM.pdf